

Naročnina mesečno 25 Din, za inozemstvo 40 Din — nedeljska izdaja celoletno 96 Din, za inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v Kopitarjevi ul. 6/III

SCLOVENE

Telefoni uredništva in uprave: 40-01, 40-02, 40-03, 40-04, 40-05 — Izhaja vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku

Cek. račun: Ljubljana št. 10.650 in 10.349 za inzerate; Sarajevo št. 7563. Zagreb št. 39.011, Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitarjeva ulica št. 6.

Anglija nima obvezne vojaške službe

V svojem govoru v ponedeljek 23. t. m. se je predsednik angleške vlade Chamberlain, ki je poudarjal, da mora Anglija biti močna, če noče, da bi jo kdo napadel, dotaknil tudi važnega vprašanja obvezne vojaške službe. Zadnje čase je namreč velik del angleškega tiska, da ne rečemo pretežna večina, začel dokazovati neobhodno potrebo, da se tudi v Angliji uvede obvezna vojaška služba vseh moških, kakor je uvedena že davno v vseh kulturnih državah sveta. Tudi državniki in politiki in sicer predvsem voditelji in najodličnejši pristaši vladajoče konservativne stranke so se postavili v službo te misli in skušajo zanjo navdušiti narod, toda angleško ljudstvo je nasprotno vojaški obveznosti in ga slejkoprej nihče ne more prepričati, da je uvedba splošne in obvezne vojaške službe nujna zahteva časa. — Angleški državljani misli, da sploh ni potrebna, pa da žali njegovo demokratično izročilo, ki obvezne vojaške službe ne pozna vseh tisoč let, kar Anglija predstavlja državo. Vse velike vojske je Anglija bojevala z ljudmi, ki so bili v najstarejših časih prisiljeni oblačiti vojaški jopič po določitvi žreba, pozneje pa so jih najemali za denar kot prostovoljce, kar se je obdržalo do današnjega dne. Sicer pa Angliji nikoli ni bilo treba braniti lastnega otoka, vsaj resno ne, vojske v Evropi pa je bojevala po znatnem delu tudi z najetimi inozemci. Le veliki Pitt je v času, ko je bilo to neobhodno, po kraljevskem oklicu uvedel prisilno vojaško službo, kar pa je takoj prenehalo kakor hitro so bile končane vojske z Napoleonom. Danes pa kljub zelo resnemu položaju, v katerem se nahaja angleška vesela, angleški človek pravi: »V potrebi bomo že na mestu!«

Zanimivo je, da ravno liberalna in delavska stranka, ki tako zelo napada Chamberlaina in njegovo vladarstvo zaradi njene popustljivosti napram Nemčiji in Italiji ter se v parlamentu zavzemata za kar moč odločno in neodjenljivo politiko nasproti avtoritarnim državam, na vso moč nasprotujeta uvedbi obvezne vojaške službe. Smatrata namreč, da se ne sme kršiti demokratično sporočilo dežele, ki je vajena, da se v primeru potrebe prostovoljno odzove klicu domovine. Zato se vlada še ni odločila in se najbrž tudi ne bo odločila, da v tem oziru stori zadnji korak, ker se boji, da se ne bi ljudstvo ravno v sedanjem trenutku, ko se mora svetu pokazati njegova edinstvo, razburilo in da se ne bi začeli spori in diskusije o tem vprašanju. Zato bo treba obrambo dežele organizirati na prostovoljni podlagi.

Sicer pravijo pristaši obvezne vojaške službe, da bi si angleško ljudstvo prihranilo ogromne nepotrebne žrtve, če bi se že zdaj uvedla vojaška službena obveznost, ker bi kakšen nenadni napad na Anglijo, zlasti iz zraka, napravil neprecenljivo škodo, ko bi obramba ne bila še tako vsestransko pripravljena, kakor more biti le, če obstajajo neke stalne naprave vojaškega značaja — toda angleški človek se ne dá premakniti s svojega načelnega »demokratičnega« stališča. Veak Anglež razpolaga sicer že zdaj s plinsko masko, toda nihče ne ve, kam naj se v potrebi pred zračnim napadom skrije, ali na kateri kolodvor naj se poda, da se evakuira v že naprej določen kraj, ko pa taki kraji sploh še niso določeni. Kakšna ogromna razlika v tem oziru med Anglijo in Nemčijo ali Italijo, kjer prav za prav že vsak otrok v ljudski šoli predstavlja vojaka, ki ga bo v potrebi mogoče postaviti na njegovo mesto! Seveda je skoraj gotovo, da bo vlada uvedla obvezno vojaško službo, toda šele, ko vojna izbruhne. Do takrat misli, da bo zadostovala vojaška priprava, kakor že zdaj naglo napreduje, da bo država oborožena in varna, kakor treba. Vojne oblasti torej pridno zbirajo nove vojake na podlagi dosedanjega prostovoljnega najemanja. 107 vojaških komisij nabira vojake po vsem Londonu in po ostalih krajih britskih otokov in pravijo da imajo lepe uspehe. Vprašanje je le, če bo ta način kos nalogi, ki čaka Anglijo, ako hoče biti resnično zadostno pripravljena za vsak primer.

Kaj sta sklenila

Beck in Ribbentrop

Troje mnenj iz poluradnih virov

O uspehu obiska nemškega zunanjega ministra Ribbentropa v Varšavi objavljamo tri ocene, ki izhajajo iz nepristranskih virov in ki zategadelj podajajo kolikor toliko zanesljivo sliko o poljsko-nemških odnošajih.

1. »Transcontinental Press« ki črpa iz uradnih poljskih virov, objavlja najprej uradno poročilo, nato pa pristavlja, da je dobil iz diplomatskih krogov pojasnila, ki takole označujejo uspeh Ribbentropovega obiska:

a) Pri nemško-poljskih odnošajih ni treba pričakovati nobenih presenečenj v zvezi z razvojem evropske politike. To se nanaša tudi na Gdansk.

b) Poljska ne bo pristopila k Zvezi proti Komunistični internacionali (Kominterni).

c) Poljska načelno in brezpogojno odklanja zamisel nemškega hodnika čez svoje Pomorje, hodnika, ki naj bi vezal Nemčijo z vzhodno Prusijo. Nemčija je upravičenost te odklonitve priznala in podobnih zahtev ne bo več stavila.

d) Uradno poročilo izrecno poudarja, da se politika nemškega razmahla ne razvija na poljsko stran niti Poljski v škodo.

2. Londonske »Times«, ki so v zunanje-političnih vprašanjih dobro poučene, trdijo, da sta Ribbentrop in Beck v treh točkah dosegla sporazum. Te tri točke so naslednje:

a) Spomladi 1939 Nemčija ne bo ničesar pod-

zvela proti evropskemu vzhodu, da bi sprožila ustanovitev kakšne velike ukrajinske države.

b) Prav tako Nemčija ne bo podzvela nobene dejanja proti sovjetski Rusiji, ne da bi bila Poljska s tem sporazumna.

c) Poljska prizna, da je Gdansk mesto, kjer Nemci prebivajo v veliki večini, vendar pa ohrani Poljska vse ugodnosti, ki jih je uživala v gdnanskem pristanišču.

3. »Exchange Telegraph« prav tako objavlja iz zanesljivih virov nekatera dejstva, ki sta jih Ribbentrop in Beck sporazumno priznala kot obstoječa in merodajna. Ta dejstva so:

a) Poljska ne pristopi k Zvezi proti Kominterni.

b) V poljsko-nemških odnošajih se ne bo zgodilo ničesar presenetljivega ali nepričakanega, kar bi moglo razmerje spremeniti.

c) Zamisel nemške avtomobilske ceste iz Nemčije v vzhodno Prusijo čez poljsko Pomorje je za vselej odklonjena.

d) Poljska ne sme trpeti in ne bo trpela nobene škode po nemških težnjah po razmahu proti vzhodu.

e) Obe državi, Poljska in Nemčija, postavljata zahtevo po kolonijah v ospredje svojih teženj.

f) Poljska na Sredozemskem morju ni interresirana. Šele, če bi prišlo do oboroženega spopada, bi se morala Poljska vmešati (pogodba s Francijo!), toda ta možnost je zelo oddaljena.

Hitlerjev govor

Nemški državni kancler je opisal nemško kolonialno in protijudovsko politiko ter naštel načela za odnošaje med Nemčijo in drugimi državami

Z veliko pozornostjo je Evropa pričakovala Hitlerjev govor. Položaj je precej zamotan. Med Francijo in Italijo zeva širok prepad, ki ga nebrzdanost obojestranskega časopisja nikakor ne zasilje. Državlanska vojna v Španiji gre h koncu in Francija se še ni odločila za politiko sodelovanja z generalom Francom. Ako bo Italija zares postavila svoje zahteve do Francije, bo zelo važno za izid tega za enkrat samo besednega merjenja teh sil dvoje: kakšno stališče bo Nemčija zavzela do tega spora in kakšno stališče bo zavzel gospodar Španije general Franco. Do sedaj sta govorila že dva državnika, francoski zunanji minister Bonnet in angleški predsednik vlade Chamberlain, ki sta pojasnila svoji stališče. Hitlerjev govor bo položaj razjasnil in si bodo vse velesile na jasnem, kako je treba delati naprej. V tej borbi bodo male in srednje države ostale nevtralne.

Seja nemškega državnega zbora

Nocoj ob 20 se je začela napovedana seja novega parlamenta Velike Nemčije. Vse okolnosti, ki so spremljale otvoritev seje, so bile podobne prejšnjim sejam nemških parlamentov v Krollovi operi. Ves trg okoli opere je bil v zastavah in razsvetljen s številnimi svetilniki, po ulicah in javnih trgih pa so razmešeni ogromni zvočniki, ki prenašajo slavnostno sejo ob 6. obletnici prevzema oblasti v Nemčiji po Hitlerju in narodno-socialistični stranki. Današnja seja prenašajo poleg nemških radijskih postaj vse italijanske radijske postaje, madžarske, češkoslovaške, portugalske, španske nacionalistične, ameriške, argentinske in urugvajске.

Kancler Hitler je prišel v dvorano točno ob osmih. S svojih sedežev se je dvignilo vseh 855 poslancev novega velikega nemškega parlamenta in ga burno pozdravilo. Poslanci so bili vsi večinoma v uniformah, v ložah pa je bil ves diplomatski zbor, prav tako pa tudi generaliteta in admiraliteta.

Maršal Göring je kot predsednik parlamenta takoj otvoril sejo in podal najprej besedo notranjemu ministru dr. Fricku, ki je predlagal, naj se pooblastilni zakon podaljša do 10. aprila 1943. Hitlerjevo dosedanje delo da zasluži namreč to zaupanje. Vsi navzoči so ta zakonski predlog sprejeli z ogromnim navdušenjem.

Pogled na državni zbor dne 24. februarja 1938

Takoj nato je maršal Göring prešel na drugo točko dnevnega reda današnje seje in to je poročilo vodje in državnega kanclerja Hitlerja. Hitler je začel govoriti ob 20.07. Začel je:

Hitlerjev govor

Šest let je poteklo od tega, ko sem dne 30. marca 1933 prevzel oblast v Nemčiji. Tedaj so vsi s skrbjo gledali name in sam sem bil v skrbeh za bodočnost. Za seboj sem imel 13 milijonov volivcev, to je eno tretjino nemških volivcev, ostali dve tretjini pa sta bili razdeljeni na nešteto strank in skupin, ki jih je vezalo samo eno, to je sovraštvo proti nam. Samo čudež je tedaj lahko rešil Nemčijo in v ta čudež so verjeli narodni socialisti in ta čudež se je tudi zgodil. Toda šest let je malo v življenju posameznika in še manj v življenju velikega naroda. Pred šestimi leti sem bil v velikih skrbeh, sedaj pa vidim pred seboj zbrane poslance Velike Nemčije.

Kako sem rešil avstrijsko vprašanje

Načelo o samoodločbi narodov je bilo vključeno v Wilsonovih 14 točkah, na katerih sloni versajska mirovna pogodba. Toda te točke so vpoštevali za zamorce v bivših nemških kolonijah zato, da so Nemčiji lahko odvzeli kolonije, niso pa jih vpoštevali za Nemce, ki so morali po letu 1918 ostati izven nemških mej. V versajski mirovni pogodbi je bilo bivši Avstriji celo zaukazano, da ne sme nikdar izvesti svojevoljnega priključka k Nemčiji.

Jaz pa tega nisem mogel več gledati. Zato sem v januarju 1938 sklenil, da se mora prebivalstvo v bivši Avstriji na kakršenkoli način osvoboditi. Povabil sem Schuschniggga v Berchtesgaden in ga pregovoril, da se konča zatiranje Nemcev in se sporazumejo z njim o nadaljnjem postopku. Dne 22. februarja sem rekel v našem parlamentu, da Nemčija ne bo mogla več mirno gledati, kako se ravna z 10 milijoni Nemcev izven njenih meja. Nekaj dni nato je Schuschnigg sklenil, da izvede svoj blazni plebiscit. Ko je to v svojem govoru dne 9. marca v Inmostu napovedal, sem še v noči od 9. na 10. marca zapovedal, da naj se pripravi mobilizacija nekaterih nemških vojaških sil za 12. marca ob 8. zjutraj. V petek 11. marca je bila mobilizacija pripravljena. Popoldne je Schuschnigg pod vtisom dogodkov v Avstriji odstopil. Zvečer v petek sem prejel prošnjo, da naj posljem svoje čete na pomoč. Že ob 10 zvečer se je začel prehod nemških čet čez mejo in v soboto 12. marca zjutraj ob 6 se je začela izvajati zasedba Avstrije. V nedeljo 13. marca sem v Linču odredil priključitev Avstrije in dva dni nato je bila na Dunaju parada. Vse to se je opravilo silno hitro.

Dne 10. aprila so bile nato volitve v nov parlament in 99% volivcev je odobrilo mojo odločitev.

Kako sem rešil sudetsko vprašanje

Nato je Hitler pripovedoval, kako je rešil sudetsko-nemško vprašanje.

V majniku 1938 se je takratni predsednik ČSR dr. Beneš zlagal, da je Nemčija mobilizirana. Čeprav sem mu dal osebno sporočiti, da to ni res, je vendarle širil to neresnico in s tem Nemčijo, ki jo je hotel ponižati, na nezasiškan način izval. Zato sem dne 28. majnika sklenil, da bom sudetsko-nemško vprašanje rešil do 2. oktobra 1938. V ta namen sem dal nalog 96 divizionom, naj se pripravijo na vojaško posredovanje. Svojemu sodelavcu dr. Todtu in raznim drugim genijalnim možem sem moram zahvaliti, da so izvedbo tega načrta omogočili in da je mlada nemška oborožena sila pokazala svojo discipliniranost in svojo udanost. Potek razvoja češkoslovaške krize vam

je znan iz nedavne zgodovine. S tem, da je Nemčija sebi priključila štiri milijone sudetskih Nemcev, ni nikogar ogoljufala, marveč se je le postavila v boj proti temu, da bi jo ogoljufali drugi. Nemčija je z rešitvijo sudetskega vprašanja samo uresničila načelo o samoodločbi narodov, ki ga je postavil Wilson in ki ga je nemški narod hotel tudi v svoje dobro izkoristiti. Na tem mestu izjavljam, da Nemčija tudi v bodoče ne bo dovolila, da bi se zapadne velesile vmešavale v vprašanja, ki so izključno njena ter tako preprečevale naravne rešitve.

Kancler Hitler je nato izrekel svojo zahvalo Mussoliniju, Chamberlainu in Daladieru, ki so s svojo uvidevnostjo pripomogli k temu, da je Nemčija dobila svoje pravice brez prelivanja krvi, toda poudaril je da če bi Nemčija ne bila pokazala svojo moč, takšna rešitev ne bi bila nikoli mogoča.

Nato se je spustil državni kancler Hitler v obširno razpravo o pomenu l. 1938., ki je za Nemčijo zmagovalne narodno-socialistične ideje. Polagal je državnim poslancom na srce, naj tej ideji, ki družji — medtem ko demokracija razkaja — zvesto služijo in naj si s pomočjo narodnega socializma vzgojijo nov nemški rod, ki bo pripravljen vsak trenotek žrtvovati najdražje kar ima za veliko nemško skupnost.

Nemčija je v težkem gospodarskem stanju

Nato je Hitler poudaril, da demokracije samo to želijo, da bi nemški narod propadel in da bi Nemčija popolnoma klonila pod težavami. Poudarja pa, da mora priznati, da je Nemčija v težkem gospodarskem stanju, in sicer že od l. 1918 naprej. To pa zato, ker so prejšnji režimi mirno prenašali udarce od zunaj, mi pa smo s pomočjo vsega naroda sklenili, da moramo ustaviti to pot navzdol, in smo tudi uspeli. Mi se danes borimo, in sicer skupaj z vsem narodom, bomo zmagali, ker smo že zmagali.

Razvoj naših zadev stalno opazujejo demokratski politiki in njihovi publicisti, nam Nemeem pa je čisto vseeno, kako se stvari razvijajo. Na-

Hitler:

»Kolonije potrebujemo za živež in surovine«

»Ako se Judom posreči zanetiti še eno vojno, bo judovsko pleme izginilo«

»Vojna z Italijo je vojna z Nemčijo«

»Dobri prijateljski sosedni odnošaji z Jugoslavijo«

rodni socializem je naš patent in ni za izvoz, kakor je fašizem italijanski patent in tudi ni za izvoz. In vendar nam očitajo, da se zapletamo v južnoameriške, avstralske, indijske, azijske zadeve in da bomo napadli celo Nizozemsko, ker imajo tam drugačen režim, kakor pa ga imamo mi.

Nemčija potrebuje

kolonije za živež

in za dobavo surovin

Mi Nemci moramo biti zelo pridni in moramo koncentrirati svoje delovne moči. Zato pa si tudi prepovedujemo, da bi kdo obsojal pridno delo našega kmeta.

Kancler Hitler je nato načel vprašanje kolonij in izjavil, da je največja gospodarska blaznost, največja politična neumnost in največja mednarodna zabloda, če nemškemu narodu, ki šteje 80 milijonov ljudi, danes odrekajo kolonije sploh in celo tiste kolonije, ki so mu bile leta 1918 odvzete. Nikdo, kdor pametno presoja življenje narodov, ne more niti trenutek dvomiti o tem, da bo narod 80 milijonov odklonil, da bi ga obsodil na življenje navadnih beračev, kajti bogastva te naše zemlje niso samo za gotove narode, ampak imajo pravico do njih vsi narodi, ki na tem svetu živijo.

Naravna bogastva na zemlji se pridobivajo na dva načina:

1. S silo. V tem primeru pa je tudi samo pravično, če se razdelitev od časa do časa tudi nasilno spremeni, ako spremenjene okoliščine tako zahtevajo.

(Nadaljevanje na 9. strani.)

Zemunska vremenska napoved: Nekoliko hladnejše v severni polovici, pretežno oblačno v vsej državi. Ponekod malo dežja ali snega. Najnižja toplota 30. januarja Ravno Podolje —3, najvišja Dubrovnik 15 stopinj.

Zagrebska vremenska napoved: Hladno in pretežno oblačno.

Politični zapiski

Zveza med komunisti in »nacionalisti« na ljubljanski univerzi

O sobotnih volitvah v Akademsko akcijo poročajo ljubljanski Zivkovičev organ »Jutro«, da so zmagovali napredni in nacionalni akademiki. — Ob tej novici bi nas na vsak način nekoliko zanimalo, kakšen obraz je napravilo vsaj 300 levičarskih akademikov, to je marksistov in komunistov, ki so korakali s fašisti in ki jih je »Jutro« sedaj meniti ne tebi nič pristelo med »napredne in nacionalne elemente«.

Sicer ti naši »nacionalisti« in komunisti res spadajo pod enoten klebuk. Kar so njih očetje napravili pri občinskih in državnoborskih volitvah v Sloveniji, namreč fronto proti slovenskemu ljudstvu, isto so v soboto ponovili tudi njih sinovi na ljubljanski univerzi. To je bratovščina, ki spada skupaj. Razumljivo, da so jim pomagali tudi vsi neslovenski akademiki na naši univerzi. Zato je tudi odveč dvojno poročanje o tem »uspehu«. »Jutro« namreč pravi, da so zmagovali »napredni in nacionalni elementi«, med tem ko marksisti ob takih prilikah poročajo svoji internacionalni, da se jim je posrečilo potegniti v svoje idejno območje tudi nekaj meščanskih, levičarsko usmerjenih študentov in da je zmagovala prav za prav ljudska fronta pod vodstvom komunistov.

Končno za nas ni važno, kdo si pripeljuje »zmago«, ali Zivkovičevi ali pristasi kominterne, ker med njimi res ne bi hoteli delati bistvene razlike. To bo kvečjemu postalo važno za Akademsko akcijo, ki bo logično in nujno morala pri ljudskih frontah iskati opore za svoje bodoče delo...

Kadar pa bo treba za slovensko univerzo res zopet žrtvovati, se zanjo boriti in se če treba eksponirati, tedaj ne bo nikjer nobenega od ideoloških deklamacijev z leve ali desne, ne bo ne Zivkoviča, kominterne ali Kramerja — ampak bo zopet samo eden, kot vse doslej: naš tisk in edino pravi zastopnik našega naroda, ki stoje za dr. Korošcem!

Kako piše mariborski »Večernik«

Mariborski »Večernik«, last g. Ribnikarja, o katerem smo zadnjič morali zapisati, da še vedno ne ve »kam drži na desno cesti, kam drži na levo pot«, se je v svoji »sobotno-nedeljski številki« z dr. Rozinovič podpisom zaletel v slovensko katoliško skupnost, ki o svobodnemiselnih nočeh nišesar slišati in jih kot izkoreninjenje odklanja. Spominjamo se časov, ko se naši »napredni Slovence« niso prav nič potovali za to, da bi bili enakovredni Slovenci. Prav nasprotno je bilo! Nikdo med njimi ni hotel biti Slovenec, pač pa so vsakega Slovenca v Belgradu denuncirali za protidržaven element. No, dokler so v Belgradu uspevali s takimi denunciacijami, se niso prav nič potovali za pravico biti polnokrvni Slovenci, sedaj pa, ko je moč protidržavne fraze spahnela in tudi v Belgradu nanjo nič več ne dajo, bi pa radi dobili pravico do naslova pravega Slovenca in se tako zopet pririli do situacije, ki bi nudila za bodočnost boljše perspektive, kakor pa današnja, s katero se jim močno, premočno muči. Gospodje okoli bivšega Kramerjevega prijatelja in sodelavca se danes borijo za pravico biti Slovenci. To je že tako temeljit preobrat, da skoraj upamo pričakovati, da bo g. Ribnikar nekoč javno obsodil svoje nekdanje pisanje v »Jutru«.

Svetosavska misel med Srbi

Zagrebski »Obzorje« prinaša daljši članek o srbskem svetniku sv. Savi ter na koncu pravi takole: »Hrvatska in slovenska javnost, kakor tudi vsi tisti, ki žele temeljito spoznati srbsko zgodovino in srbski narodni duh, se ne morejo izogniti potrebi, da ne bi proučili sv. Sava, njegove težnje in njegovo delovanje. Osebnost sv. Sava najjasneje odkriva stoletno težnjo, ki je z njimi najdahnjenost srbstvo. Sveti Sava je osebnostna prikažen srbskega naroda. V tem pogledu niti en pravoslavni narod, niti sami Grki, ki so bili nosilci pravoslavja, nimajo v vsej svoji zgodovini osebnosti, ki bi jo mogli vzporediti sv. Savi. Zato je docela razumljivo, da srbski narod še danes, toliko stoletij po smrti sv. Sava, tako vsestransko, brez razlike stanu in sloja, slavi svetosavsko misel in da tako globoko neguje čaščenje ustanovitelja srbske pravoslavne cerkve. Tudi danes kakor vsa stoletja najvidnejši predstavniki srbstva ugotavljajo, da je na svetosavski misli zgrajeno duhovno življenje srbstva ter da je sv. Sava položil temelje srbske narodne cerkve.«

Izjava poslanca Stamenka Stošiča

Ta poslanec je bil izvoljen na Mačkovi listi kot kandidat združene opozicije v južni Srbiji, in sicer kot pristasa starega radikala Ace Stanojeviča. Te dni pa je prestopil iz opozicije v JRZ. Urednik lista »Južna Srbija«, ki izhaja v Skoplju, je dal poslanecem te izjave, v kateri pove, zakaj je prestopil: »Ne soglašam s sklepi resolucij poslancev HSS in SDK na seji 16. t. m. v Zagrebu. Prav tako verjamem, da z njimi ne soglašam niti en član združene opozicije ter da je proti njim. V JRZ sem prestopil na ponovno izrecno zahtevo svojih volivcev, ki so me sedaj že tretjič izvolili za svojega predstavnika. Pa tudi sam mislim, da bom tako bolje služil svojemu okraju, ki je med najbolj revnimi v vsej državi. Med volitvami se nisem hotel vrniti v JRZ, ker bi bil marksisti mislili, da delam tako iz interesa in iz strahu iti na volitve kot opozicionalec.«

Če so ljudje kruha pijani

»Hrvatski Radiš« je glasilo društva istega imena, ki na Hrvatskem skrbi za obrtni naraščaj, zlasti pa za revne otroke, ki jih pošilja v uk k raznim mojstrom. Ta organizacija je storila že mnogo dobrega. Po posameznih krajih ima svoje zaupnike, ki zbirajo članarino od članov, da se s tem podpira hrvatski obrtni naraščaj. Zadnja številka tega lista pa prinaša dopis svojega zaupnika iz nekega sremškega mesta, ki pravi, da odlaga zaupništvo, ker niti premočni ljudje ne morejo prispevati niti dva dinarja na mesec za to hrvatsko organizacijo. List nato pravi: »V mnogih bogatih krajih ni mogoče delati, ker so tam ljudje pijani. Niso pijani od vina ali rakije, ker to ni najhujša vrsta pijanosti, pač pa so pijani od kruha, kar je najhujša vrsta pijanosti, ker neprenehoma traja. In taki ljudje, ki so sili kruha, ne vedo ali pa ne želijo vedeti, da tisoče drugih trpi lakoto. Sami so se preobdijeli kolacev, pa ne marajo za tiste, ki bi bili srečni, ko bi se vsak enkrat na dan najedel koruznega ali prosenega kruha. Pri vsem tem pa taki od kruha pijani ljudje izkazujejo svoje domoljubje v zdravnicah ob preobloženih in bogatih mizah.« — To je slika iz bogatih krajev Hrvatske. Markske tudi na Slovenskem ni drugače.

Pred skorajšnjim zlomom rdeče fronte v Kataloniji

Granollers in Puigcerda zasedena

Katalonsko bojišče

Hendaye, 30. januarja. dl. Napredovanje narodne vojske se vrši v vseh smereh. Ob morju je ena marokanska kolona prodrla že 45 km severovzhodno od Barcelone in zasedla mesto Arenys de Mar, to je kakih 15 km še dalje proti severu od mesta Mataró, ki so ga v soboto zasedle marokanske čete. Istočasno je bilo zasedeno celotno gorovje Matas. Ob boku marokanskih divizij, ki prodirajo ob obali, napreduje druga močna kolona, in sicer ob dvotirni železnici, ki vodi iz Barcelone do križišča Granollers in se potem cepi: ena proga čez Girono, Figueras in Potbou v Francijo in druga čez Vich Ripoll in Puigcerda tudi v Francijo. Granollers, ki je torej izredno važno stikališče obeh francoskih prog, so Francove čete že zasedle in prodrele še dalje kakih 15 km do mesta Llinas, ki je tudi že zasedeno. V tej smeri so torej Francove čete prodrele že pod gorovje Monseny, ki presega višino 1000 m.

Zelo obširno je tudi napredovanje na srednjem bojišču, to je severno od Manrese. Tu so aragonske čete popolnoma zasedle dolino reke Cardenera z vsemi njenimi pritoki, kakor tudi mesto Cardona, ter so po svojem velikem delu že v dolini severnega Llobregata, ki je mestoma že prekopan. V tem delu bojišča se sedaj vodijo hude borbe za mesto Berga, ki je baje močno utrjeno.

Največje in za rdečo najusodnejše pa je napredovanje severne kolone, ki je do sedaj nekako zaostajala za prodiranjem drugih čet. Ta kolona, ki operira visoko v Pirenejih, je v dolini reke Segre zasedla važno mesto s škofijskim sedežem Seo de Urgel in se nato s motoriziranimi oddelki pomaknila prav na francosko mejo, kjer je zasedla silno važno obmejno mesto Puigcerda, ki leži ob prelazu, čez katerega pelje dobra avtomobilska cesta in železnica čez Pireneje v Francijo. Izguba tega prelaza je za rdečo nenadomestljiva, ker jim sedaj preostaja le še dve poti čez Pireneje v Francijo.

Bojna črta poteka trenutno od Puigcerda proti jugu do mesta Berga, ki ga imajo še v lasti rdeči, na jugu pa gre čez reko Llobregat in nato naravnost proti jugovzhodu pod gorovje Monseny do morske obale. Cela fronta je dolga komaj 140 km.

Bojišče v Estramaduri

Na južnem bojišču, kjer je general Miaja pozikal za razbremenilo ofenzivo, se je položaj popolnoma spremenil. Miajove divizije niso mogle držati novo zavzetih postojank in so se morale pred protinapadom Francoskih čet umakniti na svoje prvotne postojanke. Vsi napori in žrtve so torej bili zaman. Po zadnjih poročilih pa tudi teh postojank ne morejo več držati in so se rdeči pričeli umakati pod pritiskom Francoskih čet v notranjost. Verjetno je med četami zaradi vednih porazov velika demoralizacija in pomanjkanje volje za nadaljnje bojevanje.

Strahna stiska med begunci

Iz preostanka rdeče Katalonije poročajo o strahotnih razmerah, ki vladajo med begunci. Vse beži na vrat na nos proti francoski meji in ceste so zatrpane z raznimi zaslimimi vojaškimi vozili. Trpljenje beguncev je zelo veliko, ker je v Pirenejih prišlo snežiti, po niže ležečih krajih pa močno dežuje.

Ogromen plen

Beg rdeče vojske je prišel tako nenadno, da je zapustila za seboj ogromen plen. V barcelonskem

predmestju Sv. Martina je ostalo 800 tovornih avtomobilov, naloženih z municijo in vojaškimi potrebščinami, ki jih niso imeli več časa odpeljati, ali pa jih zaradi njihovega nevarnega tovora niso hoteli. Na postaji Menecada, kakih 15 km severno od Barcelone, kjer so odcepi od glavne francoske proge železnica na Manreso, je ostalo okrog 600 tovornih voz, polnih streliva in vojaških potrebščin. Rdeči niso imeli dovolj lokomotiv na razpolago, da bi vozni park z blagom vzeli s seboj. Beg je bil tako hiter in nepričakovan, da so celo dokumente iz ministrskih pisarn našli po cestah.

Med »prtljago« rdečega predsednika Negrina tudi Marijina krona

Listi poročajo o zanimivi najdbi v palači, kjer je stanoval rdeči predsednik Negrin. V njegovih sobah so našli ogromen kovčeg, v katerem je bilo za več milijonov tujega denarja in mnogo biserov, katerih vrednost presega mnogo milijonov pezet. Med dragocenimi predmeti je bila najdena tudi dragocena zlata ovrtnica iz Marijinega svetišča v Toledu, potem nekaj zlatih kelhov, zlata zapustnice in ovratne veržice, ki so vsele kot darilo po raznih znamenitih Marijinih svetiščih. Med dragocenostmi, ki so jih našli v Negrinovem kovčegu, sta tudi dve zlati Marijini kroni, od katerih

je ena verjetno tudi iz Marijinega svetišča v Toledu.

V Barceloni so rdeči pomorili 60.000 ljudi

Barcelona, 30. januarja. AA. Poročajo o novih podrobnostih republikanskega terorja v Barceloni. Po odredbi španske čete, katere organizator je bil bivši vojni minister Prieta, je bilo ubitih več desetisoč ljudi. Po nepristranskih ocenah znaša število ubitih oseb 60.000. V okolici Barcelone je bilo osem koncentracijskih taborišč.

V stanovanju predsednika republikanske vlade Negrina so našli tajno blagajno, v kateri je bilo nakita v vrednosti 50 milijonov pezet. Razen tega so našli razne dokumente, ki obremenjujejo predsednika republikanske vlade in dokazujejo njegove zveze z mnogimi inozemskimi politikami. Vsi ti dokumenti bodo objavljeni.

70.000 ujetnikov

Barcelona, 30. januarja. AA. Havas. Od začetka borb na katalonskem bojišču je padlo okoli 100.000 republikanskih vojakov, 68.000 pa jih je bilo ujetih. Zaradi velikih izgub v težkih borbah je republikanska vojska zdaj popolnoma razkrojena. Del vojske je odrezan od svojih oporišč.

Od potresa porušeno mesto Chillan

so polili s petrolejem in zažgali

Vse smrtno žrtve presegajo 30.000 — Škode je nad 3 milijarde

Santiago di Chile, 30. jan. TG. Najbolj strašne posledice je imel potres, ki je razdejal sredino čilske države v noči od 24. do 25. januarja, v mestu Chillan, ki je štel 55.000 prebivalcev. Mesto je vse v razvalinah. Nobena hiša ni ostala nedotaknjena. Kar ni porušil potres, je uničil požar, ki se je takoj razvil in ga nikdo ni gasil. Ljudje so v divjem strahu bežali na vse strani. Nikdo ni mislil na gašenje. Vodovod je bil tudi uničen, tako, da, da bi bilo sploh vsako gašenje brezuspešno. Ko je prišla prva pomoč, to je vojsvo in gasilstvo, so se vrgli na delo, da izpod razvalin izgreboje žrtve, ki so njih stokanje slišali daleč naokrog. V Chillanu samemu je ena petina prebivalstva mrtva. Najmanj 10.000 smrtnih žrtve je zahteval potres v tem prepletem mestu. Ker jih ni mogoče odkopati in pravočasno odstraniti, se je začel širiti strahoten smrad človeške gnilobe in so izbruhnile nalezljive bolezni.

Vlada se je končno, ko je sprevidela, da ni mogoče storiti nič nujnejšega, odločila, da ostanke mesta sama požge. Vojsvo je mesto Chillan na vetih krajih razkropilo s petrolejem in bencinom, ter razvaline zažgalo, ker samo na ta način bo mogoče preprečiti izbruh bolezni. Mesto bo potem čisto na novo postavljeno.

Po najnovejših, a še vedno površnih, poročilih znaša smrtna žetev potresa že nad 30.000 ljudi, med tem jih je 50.000 več ali manj nevarno ranjenih.

Škode niti od daleč ni mogoče preценiti, ker v mnoge kraje, koder je potres pustošil, rešila odposlanka sploh še niso prišla. Nadalje ni mogoče preценiti, koliko znaša izguba na denarju

in vrednostnih papirjih, ki so jih imele v blagajnah porušene banke. Izginile so velikanske vrednosti na draguljih in drugih dragocenostih. Notranje ministrstvo je izdalo poluradno poročilo, da znaša po površnih ocenah vsa škoda, ki jo je potres napravil, poldrugo milijardo pesos (3 milijarde din ali ena četrtina našega drž. proračuna).

Potresi tudi drugod

V Messini — V belgijskem Kongu

Tudi iz drugih krajev javljajo potrese. Tako so v Messini v Siciliji čutili 5 sekund trajajoči potres, a škode ni bilo. Na Liparskih otokih pa je več hiš poškodovanih.

V belgijskem Kongu je začel vulkan Njamagira bruhati. Več tisoč orlov dobre obdelane zemlje je opustošil. Veliko število plantažnih hiš je zgorelo. V Makutsi je porušena katoliška misijonska cerkev. Na površini morja, kamor se je končno goreča lava iztakala, plava sedaj na stotisoče rib in ribice, ki so bile v vreli vodi naravnost skuhane. V gozdovih okrog vulkana divjajo požari pragozdov.

Novi potresni sunki

Santiago, 30. jan. b. V mestu Chillanu so zopet začutili nov močan potres. Zgradbe, ki se pri prvem potresu niso porušile, so se sedaj sesule. Do sedaj so iz Chillana izvele izpod razvalin 2500 žrtve prvega potresa. Položaj stotisočev beguncev se je v zadnjih 24 urah znatno poslabšal, ker je prišel liti močan dež, obstoja tudi bojazen, da se bodo nalezljive bolezni razširile, zaradi česar je oblast storila vse potrebne ukrepe, da to prepreči.

Nova razprava proti Bodijevi

Belgrad, 30. jan. m. Na belgradskem in kasakijem sodišču je bila danes razprava proti Lidiji Bodijevi, ženi bivšega diplomata in Rusu Nečajevu zaradi znane tihotapske afere, ki je vzbudila veliko pozornost v vseh tujakšjih družabnih krogih. Oba sta bila od okrožnega sodišča obsojena na leto dni zapor. Ker sta bila pa obsojena samo zaradi tihotapstva, ne pa zaradi falzifikatov, se je proti obtožbi okrožnega sodišča pritožil državni tožilec. Njegovi pritožbi je kasakijem sodišče ugodilo ter je vrnilo vse spise okrožnemu sodišču z naročilom, da razpiše novo razpravo proti obema krivcem.

Uredba o »Feniksu«

Belgrad, 30. jan. m. V današnjih Službenih novinah je objavljena uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o jugoslovanskem portfelju bivšega »Feniksa«, društva za življenjsko zavarovanje na Dunaju od 18. septembra 1936, ki jo je izdal

Strahoten beg v Francijo

150.000 beguncev pričakujejo — Vsi zdravi moški morajo nazaj!

Pariz, 30. januarja. AA. Stefani. Sodijo, da je do večerja prišlo na Francosko več kot 150.000 španskih beguncev, med njimi okoli 2.000 vojakov v vojaški opremi. Med begunci je tudi 2.000 milijonov mednarodne brigade, skoraj samih francoskih državljanzov, ki so jih na Francoskem proglasili za dezertarje. Med poveljniki, ki so pribežali na Francosko, sta tudi znana polkovnika Ascenso in Gallan. V pristanišču Vendres je priplo 23 republikanskih ladij iz Katalonije. Vse te ladje so razorožili. Na eni izmed njih so našli mnogo dragocenih umetniških slik, Carina jih je zaplenila. Mislijo, da gre v dobrni meri za umetnine iz okradenega slovitega muzeja Prado, ki jih je rdeča vlada sklenila poprodati na Francoskem.

Vso noč je v severni Kataloniji in v pokrajini Roussillon hudo deževalo. Francoska obmejna oblastva so v skrbah za španske begunce, ki prebivajo že tri dni na francoskem ozemlju pod milim nebom. V Perpignan so uredili bolnišnico za nalezljive bolezni in poseben sanitetni vlak. V vseh perpignanških trgovinah zbirajo podporo in toplo obleko za španske otroke. Snoči in davi je prišlo čez mejo mnogo manj beguncev kakor prejšnje dni, večidel samo ženske in otroci. Begunci iz republikanske armade še zmerom prihajajo na francoska tla. V Arlesu bodo uredili taborišče za vojaške begunce. Od vseh civilnih in

vojaških beguncev, ki so doslej prišli čez mejo, jih je samo 250 prosilo, naj jih vrnejo in jih pošljejo v nacionalistično Španijo.

Port Vendre, 30. januarja. AA. V toku večeršnjega dneva je prišlo v tujakšjo luko 33 ladij s preko tisoč španskimi begunci.

Španski begunci prihajajo v velikih trumah tudi čez druge prehode. Samo v toku večeršnjega dneva je prišlo v La Tour du Carol čez pet tisoč žen in otrok, ki so jih poslali v Montpellier in druga francoska mesta. Iz Puigcerbe so spravili večeraj 600 otrok v francoska mesta. Vsi ti otroci so bili iz Barcelone. Snoči je prispel preko meje vlak s 500 španskimi begunci, večinoma žen in otrok ter 30 ranjenih vojakov. Danes dopoldne bodo vse begunce spravili v Južno Francijo, kjer so že pripravljena zavetišča. Snoči ob 17 je poskušala skupina 132 beguncev tajno prestopiti francosko mejo. Policija je vse te begunce aretirala ter internirala na meji. V Burg Madamu se stiska ogromna množica ljudi na mostu ob francosko-španski meji. V teku noči so francoske oblasti dovolile vsem ženam, otrokom in starcem prestopiti na francosko mejo. Francoski poveljnik obmejnih čet je odredil aretacijo španskega polkovnika Galana, ki je s silo prestopil francosko mejo, ter pri tem ranil francoskega orožnika.

Gradjanski : Hajduk 2:1

Zagreb, 30. januarja. b. Po večeršnjih prekinjenih igri med Gradjanskim in Hajdukom so se duhovi pomirili in se je prekinjena tekma danes nadaljevala. Ker je bil večeraj Matosič izključen od igre, je Hajduk igral le z 10 igralci, Gradjanski pa z 11. Kljub temu pa se je moštvo tako pri Gradjanskem, kakor tudi pri Hajduku nekoliko spremenilo. Gledalcev je bilo 3500. Igra je bila precej ostra in zanimiva. Igralci so dali iz sebe vse, kar so mogli ter je bila to prava borba na življenje in smrt. Spremembe, ki jih je Gradjanski izvršil, so se pokazale za dobre. Moštvo je naglo in koristno kombiniralo. Fenomenalno igro je postal mladi golman Hajduka Ivanič. Če bi njega ne bilo, bi bil rezultat prav gotovo drugačen. Nesreča je hotela, da je bil Wölfl v 15. minuti nadaljevanja igre ranjen in ni mogel dati od sebe onega, kar bi lahko dal. Izvrstna sta bila Šipoš in Antolkovič. Edini gol je padel v prvem polčasu podaljšanja v šesti minuti po prav lepi kombinaciji. Wölfl je postal žogo Zalantu, ta pa je podal žogo Antolkoviču, ki jo je med številnimi nogami Hajdukove obrambe poslal v gol. Tako je bil postavljen končni izid 2:1, ki ga Hajduk ni mogel nič več izravnati.

Osebnosti

Belgrad, 30. jan. m. Z odlokom pravosodnega ministra so imenovani za višje pripravnike 9. skupine naslednji: Lovrenčič Anton pri okrajnem sodišču v Radečah, Suštar Ivan pri okrajnem sodišču v Črnolomu, Ernest Bolka pri okrajnem sodišču v Celju. Po prošnji so prestavljeni naslednji pisarniški uradniki 10. skupine: Franc Strozak od okrajnega sodišča v Žužemberku na okrajno sodišče v Novo mesto, Erna Košir-Garban iz Radeč na okrajno sodišče v Skofjo Loko, Irena Obadič iz Murske Sobotne na okrajno sodišče v Dolnje Lendavo ter pisarniški pripravnik 9. skupine Stefan Gorikič iz Dolnje Lendave na okrajno sodišče v Mursko Sobotno.

„Vojna z Italijo — je vojna z Nemčijo“

Nadaljevanje Hitlerjevega govora s 1. strani

2. Po načelih pravičnosti in medsebojnih sporazumov. V tem primeru pa je treba vso moč, da se pravičnost uveljavi, kadar nastopijo pravične potrebe.

Nikakor pa ne gre, da bi narode sveta delili enostavno v tiste, ki nekaj imajo, in v druge, ki nimajo nič. S tem bi se mogli oni, ki so bogati, zadovoljiti, toda oni, ki nimajo nič, pravijo k temu, da to ni pravično in da je treba takšen položaj spremeniti.

Nemčija svojih kolonij ne potrebuje, da bi od tam kdaj dobivala vojake za svojo oboroženo silo. Ona jih potrebuje zato, ker vpije po njih njeno gospodarstvo. Nemčija potrebuje kolonije, da 80-milijonski narod iz njih dobiva živež in surovine za svojo industrijo. Ako nemško gospodarstvo tega ne bi imelo na razpolago, potem bi prišlo v položaj, ki zna postati za nekatere narode zelo neprijeten. Na svetu ga ni naroda, ki bi mogel trajno ostati revež in tudi nikjer ni zapisano, da bi oni narodi, ki so si silno bogastvo nakopičili, smeli trajno obelati bogati posestniki. Včasih se dogaja, da morajo za golovo dobo nekateri narodi izginili s svetovne pozornice, vendar pa niti nemški in niti italijanski narod nista pripravljena, da sprejmeta za trajno položaj, v katerega sta prišla l. 1918.

Leta 1919. so Nemcem odvzeli kolonije. Bilo je to 3 milijone kv. kilometrov, kar sta si razdelili Anglija in Francija. Če slabo računamo, ni Anglija imela od kolonij nobenih posebnih koristi, pač pa je v svoji oboroževalni tekmi proti nam potrošila že 20 milijard zlatih mark in mi bomo poskrbeli za to, da jih bo v najkrajšem času porabila še mnogo več. V tej borbi za kruh smo v zadnjem času preuredili tudi svojo Narodno banko.

„Ako se ljudom še enkrat posreči, da raznelijo vojno, bo to konec judovskega plemena“

Dalje je Hitler dejal da si je nemški narod sam priboril svoj današnji položaj in si spet pridobil z delom svojih rok svoje premoženje in blagostanje. Povrnili se je spet na leto 1918 ter opisal trdote, ki jih je preživljal nemški narod in navedel nekaj primerov. Med drugim je dejal, da je konec vojne umrlo 800.000 nemških otrok od lakote. To je bil blagoslov in humanost demokratičnih držav, ki so nam jo naprtili mirovne pogodbe. Nemško vojaštvo je moralo zapustiti svoje prave meje in se globoko umakniti. Takih primerov bi lahko povedal na desetine. Toda danes, ki je nemški narod spet močan, ne želi vojne. Njegova želja je, da ostane Francija Francozom, Anglija Angležem, Amerika Američanom, Nemčija pa Nemcem.

Ves svet je dvignil mnogo prahu in govori o »barbarskih Nemcih«, češ da je tako neusmiljeno izgnala Jude in da z njimi tako neusmiljeno postopa, z ljudmi, ki so napravili toliko za kulturo. Mi jih ne potrebujemo, teh ljudi in njihove kulture in jih prav radi prepustimo v breme drugim. Zakaj naj bi Judje bili ravno v Nemčiji? Mnenja sem, čimprej bo rešen ta problem, tem bolje bo za nas vse. To je tudi problem celotne Evrope. Svet ima dovolj prostora. Nekateri celo

mislijo, da so Judje od ljubelega Boga določeni za to, da žive v produktivnem delu drugih narodov. Judje se morajo prav tako navaditi dela kakor drugi, ali pa bo za njih prišla kriza, katere posledice si ni mogoče zamisliti. Z večkrat sem bil prerok in ko sem svojas napovedal, da bom prevzel vodstvo Nemčije, so se mi zlasti Judje posmehovali. Tudi danes hočem biti prerok in izjavljam, ako se Judom in judovskim finančnikom še enkrat posreči, narode pahnuti v vojno, potem bo to pomenilo uničenje židovske rase v Evropi.

Po časopisu in po radiu delajo Judje propagando, da bi se jim še enkrat posrečilo z novo vojno uničiti milijone ljudi. Nemški narod ne bo več umiral na bojnem polju. Judovsko geslo je: proletari vsih dežel, združite se! Jaz pa rečem: narodi vsega sveta, spoznajte svojega skupnega sovražnika!

Nemčiji očitajo versko nestrpnost! V Nemčiji ni nihče bil zaradi svojega verskega prepričanja preganjan. Narodnosocialistična Nemčija je dala na razpolago za verske namene velike zneske, ki gredo v milijarde.

Odnosaji med Cerkvijo in Nemčijo

Govoreč o razmerju med Cerkvijo in državo v Nemčiji, je Hitler izjavil, da je nesramno, če tuji govore, da je sedanji režim sovražen napram Cerkvi v Nemčiji. Če pa je Cerkvi sedanji položaj v Nemčiji neugoden, tedaj je narodni socializem zmeraj pripravljen izvesti ločitev Cerkve od države, kakor je bilo to izvedeno že v Franciji, v USA in po drugih državah. Narodni socializem tudi ne ovira izvrševanja verskih dolžnosti. V narodnosocialistični Nemčiji se lahko vsakdo zveliča na način, ki se mu zdi najbolj prikladen. Pri tem pa narodni socializem ne bo dopuščal, da bi kdo rušil državo. Desettisoče in desettisoče duhovnikov v redu opravlja svoje versko poslanstvo, le nekaj je med njimi političnih hujšakcev. Te dobre duhovnike bo država ščitila, one druge pa je treba za vsako ceno uničiti.

V samostojnost cerkva sem posegel samo leta 1933, ko sem skušal zbrati v eno razne evangelijske cerkve. Toda tedaj sem propadel. Razni demokratični državniki pa sedaj nastopajo v obrambo nemških duhovnikov ali pa v obrambo položaja nemških cerkva. Tem povem sledeče: Nemškega duhovnika kot duhovnika bomo ščitili, duhovnika kot politika in sovražnika države bomo pa uničili.

Kdor napade Italijo, ima proti sebi tudi Nemčijo

V obrambi proti nevarnostim okoli sebe pa smo našli predvsem dve državi, ki se borita z

V Kataloniji so bile v več mestih zahvalne službe božje v zahvalo Bogu za osvoboditev izpod biča boljševikov. Naša slika je bila posneta v Taragoniji, kjer je bila taka služba božja kar na prostem.

nam. To sta Italija in Japonska. Glede Italije naj se predvsem nikdo ne moti o tem, da se v primeru vojne proti Italiji Nemčija takoj postavi ob stran Italije. Naj se nikdo ne moti o tem, ker se narodnosocialistična Nemčija dobro zaveda vseh posledic in gleda vsem možnostim hladnokrvno v oči. Nikdo naj ne podcenjuje Italije. Če v abesinski vojni so se o italijanski moči motili, prav tako so se zmotili v sodbah o španski vojni. Italija in Nemčija sta tako močni, da si lahko ohranita mir, prav tako pa tudi lahko uspešno zaključita vsako vojno. Nemški narod ne želi vojne. Vojno hoče izvesti samo judovstvo, ki hoče izsiliti drugačen razvoj dogodkov.

Anglija, Francija, Poljska...

Spomniti pa se moram tudi dogodkov zadnje jeseni, in če se je tedaj ohranil mir, se moram poleg Mussoliniju zahvaliti tudi ostalima državnikoma. Nemčija nima nobenih teritorialnih zahtev napram Angliji in Franciji, razen ureditev kolonialnega vprašanja. Če so v Evropi izbruhnile napetosti, tedaj je to samo pripisati pisanju evropskega demokratskega tiska in prenosu nekih radijskih postaj. Če so ti radijski prenosni prota Nemčiji ne bodo nehali, tedaj lahko ugotovim, da bomo tudi mi začeli odgovarjati na isti način. Jaz verujem v dolgo dobo mira, če se posreči izločiti Jude in njih vpliv iz javnega mnenja. Poudaril sem že, da nima nikdo pri nas ničesar proti Angliji in v nem tudi, da mnogo Angležev hoče živeti v miru z nami. Tudi s Francijo želimo živeti v miru. Nedavno smo podaljšali pogodbo s Poljsko. Bogve, kaj bi se bilo zgodilo pred nekaj meseci, če med Nemčijo in Poljsko ne bi obstajalo dogovorjeno prijateljstvo. Odnosaji z Madžarsko slone na dobrem prijateljstvu in

spoštovanju medsebojnih koristi. Nemčija je odločilno sodelovala pri urejenju zadnjih madžarskih zabitev.

Spoštovanje do Jugoslavije v Nemčiji vedno bolj raste

Država, pred katero v Nemčiji stalno raste spoštovanje in ki pri nas zmeraj bolj pridobiva na ugledu, je Jugoslavija. s katero živimo v prijateljski sosesčini. Naši vojaki v svetovni vojni so se naučili ceniti hrabrost jugoslovanskega vojaka. Naši gospodarski stiki s to državo so zmeraj boljši in isti, kot s Bolgarijo, Grčijo in Turčijo.

Nemčija ima prijateljske stike z državami na jugu in severu, posebno še s tistimi državami, ki so se v zadnjem času nekoliko otresle obvez Zveze narodov. Želimo, da bi se tudi Češkoslovaški posrečilo izmotati se iz vseh težav in da ne bi spet zašla na pota, kamor jo je spjel Beneš.

Prav tako so odnosaji med Nemčijo in južno Ameriko odlični, odnosaji med Nemčijo in severno Ameriko pa motijo gonje v tisku, ki natolcujejo Nemčijo, da ima napadalne namene proti USA. Nemčija pa želi tudi z USA živeti v miru.

Hitler je zaključil svoj govor z veličastno zamisljo, da se je sedaj po 2000 letih zaključilo delo za zedinjenje nemškega naroda v mejah enotne velike Nemčije. Za to so se borili najprej razni vitezi in grofje, fevdalni vojvode in knezi, nato pa kralji in cesarji. V vsej tej sliki s temi veličinami nemške zgodovine pred seboj je opozoril na to, da se je v letu 1938 dopolnilo dvatisočletno stremenje nemškega naroda, ker šele sedaj je nemški narod zedinjen v veliki Nemčiji.

Ob pol 11 je Goring z zahvalnimi besedami Hitlerju zaključil sejo državnega zbora.

Italijani odšli iz Balearov

Barcelona, 30. jan. TG. »Jour Echo de Paris« poroča iz Barcelone, da je njegovega dopisnika sprejel general Zayas, šef generalnega štaba armade generala Yague, in mu dal sledečo izjavo:

»Nacionalna Španija svojega stališča do Francije ni spremenila. Sedaj, ko imamo barcelonsko pristanišče v svojih rokah, lahko rečem, da se pričinja nova doba bratstva na Sredozemskem morju. To bratstvo nam bo dalo možnost, da povabimo vse častnike, ki bodo hoteli priti, da obiščejo Balearske otoke in jih po mili volji vsestransko pregledajo in preiščejo. Dali jim bomo na razpo-

lago vsa sredstva, da si ogledajo vse, karkoli hočejo. Obisk bo mogoč že od meseca februarja dalje. To hočemo izvesti zaradi tega, da se bodo mogli častniki na lastne oči prepričati, da na Balearskih otokih nobena tuja sila nima kakšnih oporišč, vojaških naprav ali vojaških posadk. Na španskih Balearih nima noben tujec kakšnega vpliva. Tam gospodari edino nacionalna Španija.«

Ta izjava, ki jo je pariški list objavil, je na vse politične in vojaške kroge napravila globok vtis in se že javljajo častniki, ki se bodo poslužili povabila Francove vlade za obisk na Balearih.

Stalin sklical kongres Kominterne

Moskva, 30. jan. TG. Osrednji izvršni odbor Kominterne je za 10. marca 1939 sklical kongres komunistične internacionale. Zadnji kongres je bil pred petimi leti — pravila zahtevajo kongres najmanj vsako drugo leto. Dnevni red je bil takole določen: 1. Stalinovo poročilo o delovanju osrednjega izvršnega odbora. 2. Manuilevič bo dal poročilo o delovanju Kominterne. 3. Molotov bo prebral program za nadaljnjo gospodarsko petletko. Kongres bo izvolil zopet najvišje predstavniške stranke in Kominterne.

„Savoja je francoska“ Vzkliki francoskih manifestantov proti Italiji

Modane, 30. januarja. AA. Hava: V toku večerajšnjega dneva so v obmejnem mestu Modani bile demonstracije proti italijanskim zahtevam. Demonstriralo je več tisoč oseb, ki so pele marseljsko ter nosile table z napisom »Savoja je francoska«. Manifestanti so prišli tudi pred spomenik v svetovni vojni padlih vojakov, kjer je imel župan govor, v katerem je naglasil patriotizem prebivalcev obmejnih krajev. Vse ulice so bile

okrašene s francoskimi zastavami, tudi one, v katerih stanujejo Italijani.

Belgrad, 30. januarja. m. Belgrajska policija je odkrila dobro organizirano tihotapsko družino, ki se je bavila z razpečevanjem kokaina ter je zaprla Dušana Montano, upokojenega železniškega uradnika.

»Prav, da prihajate, gospodje. Saj sem si že glavo belil, kaj bi s toliko denarjem počeli!«

„Francija se nikogar ne boji“

Francoski finančni minister Raynaud v radiu

Pariz, 30. januarja. AA. Hava: Finančni minister Paul Reynaud je imel po radiu govor, v katerem je med drugim dejal:

Položaj Francije v svetu se je v toku zadnjih treh mesecev zelo pojačal. Francija se danes zaveda svoje sile. Ona nikogar ne podcenjuje, toda se tudi nikogar ne boji. Ne smemo obupati, ker pred seboj imamo mirno in odločno Francijo, tako da bo ves svet razumel, da se mora Evropa brigati za druge stvari, ne pa voditi vojno. Francija je danes močna dovolj, da se upre vsakomur, toda ona tudi lahko z vsakomur sodeluje.

Dolores Vieser: 38

Podkrnoški gospod

Poslovenil Janez Pucelj

Grenki, zategli jok ji zamira v razritih blazinah.

Lenart stoji togo sredi izbe. Od bolečine si grize brezkrvne ustnice. Samo to še spravi iz sebe:

»Kaj jokate, mati? Da bi se smejal, tudi meni nile«

Zavorja se zarije globlje v belo, volhko platno.

Tega ne more Lenart že nikakor prenesti. Počasi seže po čepici in odide s težkim korakom iz izbe.

Ko jaha doli po travnatih rebri se mu zazdi, da sliši vreščati glas stare Nane, ki kliče njegovo ime. Vendar bolestone-kljubestna grenkoba se je v njem tako razbohotila, da mu srce ne da, da bi se ozrl nazaj.

Sladka, mala Alenka, kako bi te mogel zapustiti? Kadar tako ležiš pred mano, in se ti temni lasje vijejo po rjavi gozdni travi in se rahlo gibljejo mehki valovi tvojega telesa, ko dihaš, tedaj bi te objel z bolestone silo, bi rad vse srce pogreznil v tisoč vročih, grenkosladkih besedah v tvoje spanje. Toda — mala Alenka, ti bi se morda prestrašila.

Zelene luči ti oprežno plešejo po licih, ki cveto od mojih poljubov. Iščejo tvojih rdečih ust, ki so tako ponosna in žlahtna kakor rubin in tako mehka in sladka kakor temna roža. Bleščeče se oči so ti še čudovitejši zastran otožnosti tvojih obrvi in pladne nežnosti tvojih trepalnic. Sladka Alenka, takšne, kakršna si ti, ni nobene ženske več na svetu! Ti si tako sladka in mehka kakor le kdaj kakšna ženska, in

tako srčna kakor kakšen fant — si kraljica in dekla. — In si vsa moja!

Ti bogata žena — rad bi te vzel na srce, tako vso — vso. — Kako more biti to, ljubljena, da si moja in si mi vendar še vedno daleč — samo malo, samo toliko, kolikor potrebujejo časa in prostora najine ustnice, da se poljubijo. Ti si moja in vendar trpiš glad po tebi. To je zadnje, najzadnje še, kar mi daj. Ne vem kaj. Morda tega sploh nimaš, mala Alenka?

Ker je bil Lenart z Alenko dva dni na lovu s sokolom, je izvedel šele tretji dan, da mu je umrla mati. Kar se da naglo odjaha na Gorčico in pride baš še prav, da more še enkrat pogledati materi v togo obličje, preden zapro krsto.

Tiho stopi Lenart v zatemnelo izbo, ki mu v pjej leži mati na mrliškem odru. Med tlečimi svečami stoji in žalujejo obilne cvetlice. Izba je že polna šepetajočih ljudi. Lenart dobro čuti, kako ga prekosta opazujejo. S klopi pri peči sliši glasno hrkanje stare Nane. V srcu mu je temasta jeza, ko koraka ponosno k odru.

»Svojat,« si misli, »toliko časa ste ji govorili, da —«

Nato pa le sklene prevzet roke in se zatre materi v blede obrzi. Na voščenen čelu leži Zavorji spokojen mir in nad upadlimi očmi ji počivajo trepalnice rahlo in lahno, kakor da spi. Leta so še na pol odprta, kakor da hočejo spregovoriti še zadnji hropeč klic, in na bradi in licih ji leže zamrli sledovi brezupne boli.

Lenartu stiska srce obroč tesno in strašno tesneje. Mu je, kakor da ga kliče mrtva mati še vonomer in ve: klicala mu bo naprej iz zemlje, ker je preslišal njen zadnji klic. Mu je, kakor da sliši, kako ihti in grenko joka, — ah, jokaje zastran njega je umrla.

Njegova uboga, ljuba, mala mati —

Solze mu hočejo privreti v oči. Toda tu so vendar tuji ljudje, ki se nemo stiskajo po ko-

tih in poskušajo z boljšečimi pogledi uloviti kak njegov vzdihljaj. Slednje dobro čustvo se zdaj upre proti njim — in povrh tega se mora tudi braniti zavesti, da je sam kriv. Teži ga kaj težko, da je mater ob njeni smrtni uri zalil in zapustil; saj je vendar moral videti, kako je pri kraju. In vendar meni, da bi tudi danes ne mogel govoriti drugače — kar je bil rekel, je bilo vendar prav!

Izpod nasršenih obrvi strmi Lenart v mrtvo mater; ljudje mu vidijo samo temni, zamisljeni obraz, ne slutijo nič, v kakšnem boju mora braniti svojo trmo proti žalosti in ljubezni svojega srca, ki si je vse krivde.

»Se žebra ne,« šepeta Nanej Tevžu. Stari, gluhi hlapec misli, da je čas, da zapre krsto, in vzame od klopi pri peči bel topolov pokrov, ki je nanj naslikan srebrni križ. Pri tem tiho reče Lenartu:

»Ali naj jo zabijemo?«

Lenart malce pobledi, vendar prikima in stopi na stran. Stari hlapec zdaj skrbno zapre krsto nad mrtvo ženo in drhtavo zabije nekaj žebeljev. Nato na glas zaihti:

»Tako dobre ženske ne bo nikdar več na svetu! Še tri dni pred smrtjo je poskrbela v špitalu pri Svetem Duhu, da sva z Nanejo preskrbljena do smrti.«

Tudi Nanej joka in dostim sosedam teko solze — samo Lenart ostane tog in mrzel, ko stopa počasi za krsto, ki jo neseta dva moška iz hiše.

Pri križu na polju čaka šentiljski kaplan v črnem plašču, okrog njega nekaj ljudi iz mesta, ki so poznali Zavorjo. Lenart se ne ozre kviku. Sele ko po blagoslovu moške krsto spet vzdignejo, zagleda sivoplovo glavo gospoda Sebastijana moleti iznad vrst, in zdaj mu vse topleje zapolje sočutje z umrlo materjo. Pa ta trenutke zavzame špitalski zvonovi pri Svetem Duhu.

Zdaj bo kmalu konec. Lenart se zbere. Čez ozki shojeni prag se rinejo ljudje na

malo pokopališče. Lenart sliši kakor od daleč, kako mrmraje molijo ljudje, kako tójno zvonovi, komaj da čuti sonce in zagatni dim voščene sveče. Vse to se mu zdi kakor težke sanje, toda Lenart jih zdaj noče tolmáčiti.

Nekega jutra v zgodnjem septembru se odpravi Katrica na božjo pot. Starejši brat pojde z njo, zakaj molila naj bi pri Materi božji na Otoku za Anderča. Katrica si je že snoči pripravila rajnke matere rožni venec z granatnimi grolicami, zraven cvetoče belo srajco s čipkami okrog vratka in obleko iz temnorožnega blaga. Tudi črno pečo je že pripravila in tako je Katrica že zgodaj zjutraj nared in stoji že v veži, ko pride iz čumate doli po stopnicah Krištof s svojimi dolgimi, leenimi koraki. Ni dobre volje, zakaj sanjalo se mu je, da ga tlači truta-mora.

Katrice ne opazi tega. Je tako pristržno vesela, kakor že dolgo ne. Marija na Otoku je najlepši kraj na vsem božjem svetu, ker tam stanuje nebeška Mati in usliši vse prošnje, ki ji jih prinašajo romarji. In Katrica ima toliko prošnji!

Oče pride še v hišo, medtem ko zajema Krištof svoj zajtrk, in reče resnobno se smehljaje:

»Le pridno molí, Katrica, da se vrne Anderč.«

Ga skrbi labkomiselni fant bolj, kakor pokaže. In ko Katrica vneta prikima, doda:

»Za Narteja ti tudi lahko pade kakšna grólica.«

»Saj bo, oče,« meni deklica in se boječe nasmeje.

Nato oditeta z bratom iz jutrnjega mesta ven na polje, mimo sivih koč, kjer brodiijo po rosi boš otroci, bledi in z velikimi očmi; gresta vzdolj po ozkem, vlažnem potu, ki se vije skozi daljno, zeleno ravan in izginja daleč v nežno presončeni megli. Pobožno zamaknjenje trepet nad Zakamonom, ki plava v slikovitih ljubkosti na valovitem polju, nad mrkim Vetrinjem, ki leži še v svenitih sencah, in nad šmartinom, ki leži tako lepo in domače na svoji rebri, kakor se spodobí za faro očetovskega škofa.

Konč. Ahačič:

49

Jaka Spaka in čudodelna dlaka

Neverno pogleda Marjetica v zrcalo in zagleda smešen obraz, ki mu desno oko buli v svet brez pajčolana temnih trepak, in mu ob levem sencu štrli čop rdečih las kakor oguljena krtača. Strašno zakriči kraljična in bi od groze onesveščena padla na tla, da je ni prestregel Jaka.

Potem pa sede Marjetica na stol in ždi na njem zopet tri dni in tri noči in nič ne je od žalosti in nič ne spi in sploh ne odpre svojih oči, boječ se, da ne bi v zrcalu zagledala svojega spakodranega lica. Jaka pa razmišlja, kako bi jo potolažil. Vzame iz žepa svojo piščalko in ji zapiska najlepšo pesem, kar jih je znal.

V naši podružnici v Kranju

(pri vhodu na novi most) lahko dobite vsa pojasnila glede inseratov. Podružnica sprejema tudi vsa naročila za časopise.

Razpis

Pri državnem zdravilišču za tuberkulozo v Topolšici se razpisuje v smislu odloka ministrstva socialne politike in ljud. zdravja O. št. 38334-38

mesto upravnika-šefa

v IV.-1 pol. skupini

in

mesto sekund. zdravnika

v VIII. pol. skupini

Pravilno kolkovane prošnje z vsemi potrebnimi prilogami je vložiti v roku 15 dni po prvi objavi v »Službenih novinah« pri upravi državnega zdravilišča Topolšica.

Topolšica, dne 27. jan. 1939, E. št. 687-39.

Uprava.

Mali oglasi

V malih oglaših velja vsaka beseda 1 din; šenitovanjski oglaš 2 din. Debele tiskane naslovne besede se računajo dvojno. Najmanjši snesek za mali oglaš 15 din. - Mali oglaš se plačuje tako pri naročilu. - Pri oglaših reklamnega značaja se računa enokolonjska, 3 mm visoka petina vrstice po 3 din. - Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Službe iščejo

Mesarski pomočnik

vajen vseh del, tudi sekanja, išče službo. - Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 1438. (a)

Pisarniška moč

z večletno prakso, s perfektnim znanjem nemške korespondence, išče službo za takoj ali pozneje, event. tudi samo popoldne ali popoldne. Ponudbe v upravo »Slovenca« pod »Korespondentinja«.

Službo dobe

Hlapci

za vsa poljska dela takoj sprejme Anton Lenč, Kleče 21, p. Ježica. b

Entlarice

na overlok, šivilje belega perila, samo izvežbane, samostojne delavke, takoj sprejme Matek & Mikeš, Ljubljana, Frančiškanska ulica. (b)

Zanesljivega uradnika

majšega, zmožnega slovenskega, srbohrvatskega in nemškega jezika, takoj sprejme industrijsko podjetje v Ljubljani. Ponudbe v upravo »Slov.« pod »Zanesljiv uradnik« št. 1237. (b)

Obri

Anton Peršin

otvoril moderno urejeno mesnico na Vodovodni cesti, pri Zeleni trati. - Solidna, točna postrežba!

Kupimo

Indio kupuje

stare zelezo in kovine, suknene odpadke, papir, belo steklo in steklenice. Celovška cesta 67, tel. 40-78. (k)

Vsakovrstno

zlato kupuje po najvišjih cenah CERNE, juvelir, Ljubljana Wolfova ulica št. 3

Rabljen parni kotel

kupimo v brezhibnem stanju, 30-40 m² grelne površine (Heizfläche) z 12 atm. Točen opis kotla, kakor tudi zadnji pregled ter najnižjo ceno, je poslati na upravo »Slovenca« pod »Kotel 1343.« (k)

Objave

Naznanjamo,

da je inkasat g. Brglez Joško izstopil iz službe »Jadranske zavarovalne družbe« in »Internationale« ter zaradi tega ni več upravičen zanje in v njih imenu posloovati. - Jadranska zavarovalna družba, fil. direkcija za dravsko banovino, Ljubljana. - Internationale, fil. direkcija za dravsko banovino, Ljubljana. (o)

Pouk

Strojepisni pouk

Večerni tečaj, oddelki od pol 7 do 8 in od pol 8 do 9 zvečer za začetnike in izvežbance, Pouk po diktatu. Vpisovanje dnevno. Novi tečaj se prične dne 3. februarja. Christofor učni zavod, Domobranska cesta 15. (u)

Posvetva

Pozor, kupci!

Na dražbi bo prodana za polovično ceno petstano-vanjska hiša z vrtom blizu banovine. Vrednost 690.000 din, sodno cenjeno 607.000 din. Obrestuje se po 8%. - Nadponudba najmanj 445.000 din, mogoča do 4. februarja pri sodišču v Ljubljani. (p)

Varno naložen denar!

Prodamo kompleks petih parcel skupno na najlepšem kraju ljubljanskega polja po primerni ceni. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 1419. (d)

Glasba

Priložnostne prodaje

ne iščite, ker dobite tovarniško nove plošče v poljubni izbiri že po Din 30.-

elektrolon

PASAŽA NEBOTIČNIKA

Iščite seznam.

Prodamo

Pocenili smo

vsaj zimsko oblačila, perilo itd. Presker, Sv. Petra cesta 14. (l)

Sveža jajca

in inozemsko cvetje vedno v zalogi pri Baloh, Kolodvorska 18. (l)

Prodaj

šivalni stroj, globok voziček, žensko kolo, železno peč. - Marencičeva ulica 3, Moste. (l)

Sveža jajca

zajamčena, zaboj 720 kom. 540 din. la suhe bos. slive 10 kg 80 din, franko vozina razpošilja G. Drechsler, Tuzla. (l)

2951

DRVA
PREMOG
IV. SCHUMI
DOLENSKA
CESTA

Sladni kalički

(male) so najboljša krma za mlazno živino;

fižol

pa za pitanje govedi. Oboje dobite najceneje pri trdku

Fran Pogačnik d. z o. z. v Ljubljani Tyrševa (Dunajska) 33.

Šivalni stroji

s tovarniško garancijo na ugodne mesečne obroke. Rabljene stroje vzamemo v račun, isti tudi po zelo ugodnih cenah na prodaji

Nova trgovina
Tyrševa cesta 36
(nasproti Gospodarske zveze).

Državna razredna loterija

Žrebanje petega, zadnjega razreda sedanjega 37. kola srečk se bo vršilo v Belgradu od 11. do 22. februarja in v Sarajevu od 27. februarja do 9. marca t. l.

To je glavno žrebanje sedanjega kola, ker bo izžrebanih

šest in trideset tisoč dobitkov,

med katerimi jih je več po 200.000, 100.000, 80.000, 60.000, 50.000 din itd.

štiri premije

in sicer po 400.000, 500.000, 1.000.000 in 2.000.000 din v skupnem znesku

din 56,927.000.-

V najsrečnejšem primeru je mogoče zadeti z eno srečko

din 3,200.000.-

Osebe, ki se udeležujejo loterijske igre, morajo svoje srečke IV. razreda zamenjati za srečke V. razreda vsaj do 6. februarja zaključno.

Tisti pa, ki še niso kupili srečk, vendar bi hoteli poskusiti srečo pri tem glavnem žrebanju, si jih lahko nabavijo pri pooblaščenih prodajalcih srečk in pri njihovih podprodajalcih, ki so v vsakem kraju, za doplačilno ceno, in sicer:

1 cela srečka	1.000 din
1 polovična srečka	500 „
1 četrtinska srečka	250 „

Dobitki se izplačujejo pod jamstvom države brez vsakih odbitkov.

Pomaranče, fige, rozine,
Cene nizke. Veletrgovina
južnega sadja, Ljubljana,
Tyrševa cesta 48. (l)

Damske plašče

zimske in za zgodnjo pomlad, nudi od 250 din dalje v veliki izbiri novo urejena trgovina

F. I. GORIČAR

Ljubljana, Sv. Petra c. 29

Stanovanja

Dvosobno stanovanje

s kabineto in kopalnico, v centru mesta, išče mirna stran s 1. majem. Ponudbe v upravo »Slov.« pod »Točen plačnik« št. 1246. (d)

SOBE

Sobico

lepo opremljeno, oddam. Ilirska 19, I. n., desno.

LIPSKI POMLADNI SEJEM 1939

Začetek 5. marca

60% popusta na nemških železnih, znatni popusti v drugih državah

Vsa pojasnila dajejo:

Zvanični biro lajpcijskog sajma, Beograd
Knez Mihajlova 33/1

in častni zastopniki:

Ing. G. Tönnies, Ljubljana
Tyrševa 33, Telefon 27-62

in

Jos. Bezjak, Maribor
Gospiska 25, Telefon 20-97

Odšel je v večnost po kratki in mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, snoči ob 11 naš ljubljani soprog in najboljši brat, stric in svak, gospod

Ignac Perné

inšpektor državne železnice v pokoju

Pogreb bo v torek, dne 31. januarja 1939 ob 2 popoldne iz hiše žalosti, Tržaška cesta 11, na pokopališče k Sv. Križu. Prosimo tihega sožalja.

Ljubljana, dne 30. januarja 1939.

V imenu sorodstva žena Amalija.

DOTRPEL JE NAS LJUBLJENI SOPROG, OCE, BRAT, STRIC IN SVAK, GOSPOD

Ferdinand Jenko

STROJEVODJA V POKOJU IN POSESTNIK

POGREB DRAGEGA POKOJNIKA BO V TOREK, DNE 31. JANUARJA 1939 OB 4 POPOLDNE IZ HIŠE ŽALOSTI, ALJAZEVA CESTA 17, NA POKOPALIŠČE V DRAVLJAH.

LJUBLJANA, DNE 30. JANUARJA 1939.

GLOBOKO ZALUJOČI:

MARIJA ROJ. ARHAR, SOPROGA — ANICA, HČERKA OSTALO SORODSTVO.

Globoko pošrti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nas je za vedno zapustila naša ljubljena soproga, mamica, stara mamica, sestra in teta, gospa

Katarina Volkar roj. Bizjan

posestnica in gostilničarka

Pogreb bo v torek ob 15 popoldne iz hiše žalosti, Poljanska cesta 9. Maše zadušnice bodo darovane v več cerkvah.

Ljubljana, dne 30. januarja 1939.

Zalujoče rodbine: Volkar, Dular, Kessler, dr. Kessler, Goršič.